

Jézus neve

Időpont: 1957. március 17. Böjt 2. vasárnapja

Helyszín: Nagybarát. Csendes napi igehirdetés sorozat harmadik igehirdetése

Alapige: Lukács 10,17-20

Visszatérek pedig a hetven tanítvány örömmel, mondván: Uram, még az ördögök is engednek nekünk a te neved által!

Ő pedig monda nekik: Látám a Sátánt, mint a villámlást lehullani az égből.

Ímé adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek.

De azon ne örüljétek, hogy a lelkek néktek engednek; hanem inkább azon örüljétek, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.

Keresztyén gyülekezet! Testvéreim az Úrban!

Sok mindenről beszéltünk ma már, de egy igen lényeges kérdésről még nem: Jézus nevéről. Mikor a tanítványok visszatérnek az Úrhoz és beszámolnak munkájuk eredményéről, ezt mondják: „*még az ördögök is engednek nekünk a te neved által!*”

Mi Jézus neve és annak ereje? Jézus korában ez a név nem volt különleges név. Ma furcsán hangzana, ha valaki a fiát erre a névre keresztelné. Mi előttünk annyira összeforrt Jézus neve Isten egyszülött Fiának képével, hogy istenkáromlásnak tartanánk, ha valaki ezt a nevet választaná fia számára. Jézus korában azonban ez a név olyan közismert és közkedvelt volt, mint ma a János vagy az András név. Akkor sokan viselték ezt a nevet: Jézus. Azok az emberek ezt a nevet emberektől kapták, vagy az édesapjuk után nevezték így őket, vagy azért kapták, mert jól hangzott ez a név a családi nevük mellett. Jézusnak azonban ezt a nevet nem emberek adták, hanem Isten. Az Úr anyaga ezt mondta Józsefnek: Mária „*szül pedig fiat, és nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből.*” (Mt 1,21). Jézus neve tehát ezt jelenti: Szabadító, bűnöktől szabadító hatalom!

Most három szempontból nézzük meg, hogy Jézus neve milyen hatalom: Isten előtt, az Ördög előtt, és az ember előtt.

1. Milyen hatalma van Jézus nevének Isten előtt?

Már mondtam ma, hogy mit jelent az, mikor Jézus mellénk áll és betakar kegyelmének fehér palástjával a nagy ítélet alkalmával. Jézus nevének megigazító hatalma van. Ő az, ki megszabadítja népét bűneiből. Nem hatalmi szóval, hanem áldozatával. Nem szabad elfelejtenünk, hogy az a kegyelem, amelyet az Úr szerzett számunkra, nem olcsó kegyelem, hanem nagyon is drága. Nekünk olcsó kegyelem, mert hit által kapjuk, de Isten számára drága kegyelem, mert Ő egyszülött Fiát áldozta oda, hogy minket megszabadíthasson. Ahogyan Pál apostol mondja: bűnné kellett lennie érettségünk és helyettünk, hogy mi igazak lehessünk Isten előtt (2Kor 5,21).

De Jézus neve nemcsak megigazító hatalom, hanem Isten előtt imádságom meghallgatásának biztosítéka is. Jézus búcsúbeszédében mondja: „*Bizony, bizony mondom néktek, hogy a mit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.*” (Jn 16,23-24). Gondolkoztál-e már valamikor azon, hogy milyen vakmerő dolog imádkozni? Vakmerőség kell ahhoz, hogy én a nyomorult ember odaálljak a világteremtő

Úristen elé és beszélni merjek hozzá, én a bűnös szóljak a szenthez és tisztához. Amikor Ő, a szent szól, hányszor nem is figyelek reá, de azt elvárom, hogy mikor én szólok, akkor hallgassa meg mondanivalómat. Milyen címen várom el én, aki nem hallgatok rá, hogy Ő figyeljen az én imádságomra? Minden imádságomban tulajdonképpen azt kérem, hogy Ő, a hatalmas Úr álljon az én pártomra. Az, aki ezekbe belegondol, annak bizony torkára forr a szó, mikor elkezd imádkozni és érzi, hogy nincs bátorsága ahhoz, hogy valamit is mondjon Istennek. Az a Jézus, aki nagyon jól ismeri a megháborodott lelkiismeretű és Szentlélek által megszentelt ember belső remegését, Ő biztatja arra, hogy merjen imádkozni az ember az Ő nevében. Felhatalmaz arra, hogy mi az Ő nevében kérjünk az Atyától. Gondolkoztál-e már azon testvérem, hogy mit jelent az, hogy nekem a Jézus nevében szabad imádkoznom? Ez azt jelenti, hogy odaléphetek Isten elé, mint Jézus követé, aki hozom Jézus kérését az Atyához. Jézus annyira azonosítja magát velem, hogy felhatalmaz arra, hogy azt mondjam az Atyának, hogy amit mondok, azt nem én mondom, amit kérek, nem én kérem, hanem a Te Fiad, akiben gyönyörűséged volt, Ő szól Hozzád, Ő kér Tőled. Ezt jelenti az, hogy én Jézus nevében imádkozom. Nemcsak az Ő érdemére támaszkodom, hanem az Ő kérését tolmácsolom. Így érthető Jézus Igéje: „*amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek.*” Hiszen mit tagadna meg Isten egyszülött Fiától? Emlékezzetek reá, hogy Jézus is földi életében legnagyobb csodatette előtt, Lázár feltámasztása előtt így imádkozott: „*Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál engem. Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz engem*” (Jn 11,41-42). Egyetlen kérése volt Jézusnak, amit Isten nem hallgatott meg és nem teljesített: „*Atyám, ha lehetséges, múljk el tőlem e pohár*”! (Mt 26,39). Ezt a kérését nem teljesíthette Isten, mert, ha teljesítette volna, akkor nem volna váltságunk és bűneinkben halnánk meg és nem volna jogunk arra, hogy az Ő nevében imádkozzunk. Mert megtagadta akkor Jézus imádságának teljesítését, azért nem tagadja meg most az enyémet. Istentől nem érdemelnénk mást, minthogy ezt mondja: Takarodj előlem! De Jézus nevére megnyílik az Atya szíve és megmozdul hatalma. Milyen csodálatos név, milyen hatalom ez Isten előtt: Jézus!

2. Milyen hatalma van Jézus nevének az Ördög előtt?

De Jézus neve nemcsak Isten előtt hatalom, hanem hatalom az Ördög előtt is. A 70 tanítvány nem mond el részleteket. Pedig tudnak ők aprólékosak is lenni. Ezt mondják: Uram, még az Ördögök is engednek Néked! „*Még az ördögök is engednek nekünk a te neved által*”!

Egy pár történettel igazolom, hogy milyen hatalom az Ördög előtt Jézus neve. Márk 5-ben van leírva a Gadareus ember története. Szerencsétlen ember, akiben az Ördög légiója lakik. A családja kitaszította, még a faluból is kitiltották. Mészköbarlangban lakik, amit messzire elkerülnek az emberek, mert mikor dühöng ez a szerencsétlen ember, akkor sziklákat tép le hatalmas erejével. Többször megpróbálták megkötözni láncsal, de széttépte, mint gyenge cérnaszalat. Róla olvassuk, hogy mikor az Úr arra felé jár, meglátván távolról, odafut Jézus elé és a benne lakó Ördög ezt mondja: „*Mi közöm nékem te veled, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem.*”! (Mk 5,7). Aki senkitől nem félt, és minden gonosztetre képes volt, most megretten Jézustól, mikor Ő azt mondja: „*Eredj ki, tisztátalan lélek, ez emberből*”! (Mk 5,8). Azt kiáltja Jézusnak: „*Mi közöm nékem te veled, Jézus*”? De kénytelen engedelmeskedni Jézusnak és a dühöngő ember lecsendesedik s mint a kezes bárány, úgy ül le a megtisztítás után Jézus lábaihoz és hallgatja Jézus tanítását. Micsoda hatalma van Jézus nevének!

3. Milyen hatalma van Jézus nevének az ember előtt?

De nemcsak az Ördög felett van hatalma, hanem a bűnök következménye és az emberi élet nyomorúsága felett is. Péter és János mennek a jeruzsálemi templomba és ott találhatnak egy

szegény koldust, aki alamizsnát kér. Születése óta sánta. Péter és János felé is kinyújtja alamizsnát kérő kezét. A tanítványok szegények, üres a zsebük. Péter ránéz, megsajnálja, úgy szeretne segíteni rajta. Ekkor azt mondja: „*Ezüstöm és aranyam nincsen nekem; hanem a mim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!*” (ApCsel 3,6). Odanyújtja kezét a sántának, felsegíti a földről s az boldogan ugrálva örül a gyógyulásának. Látjátok, milyen hatalma van Jézus nevének! Lábra áll a születésétől sánta ember. Persze Jézus neve nem varázsszer, nem a név pusztá említésétől oldódik meg minden. Az az ember, aki soha nem imádkozik s már a gyermekkori imádságait is rég elfelejtette, mikor nagy nyomorúságba kerül bele, ahonnan a maga erejéből nem tud kilábolni, érzi, hogy zsákutcába jutott, nem tud szabadulni, az hiába kiáltja ezt a nevet: Jézus! – erre nem oldódik meg a súlyos kérdése. Jézus neve nem varázsszer, amelyet kuruzslók ajkukra vehetnek, mikor bajban vannak.

ApCsel 19,13-16-ban olvashatjuk Skéva fiainak történetét. Látják, hogy Pál Jézus nevében milyen csodákat csinál s elhatározzák, hogy megpróbálják ők is ugyanezeket csinálni. Ezek az emberek ördögűző szándékkal veszik szájukra Jézus nevét és mégsem segít a név, mert az nem varázsszer. De vannak még elgondolkoztatóbb példák is: Jézus és három tanítványa fent van a megdicsőülés hegyén. Ezalatt lent egy szegény ember a holdkóros fiát viszi a tanítványokhoz, kérve, hogy gyógyítsák meg. A tanítványok azt gondolják, hogy kötelességük segíteni és megpróbálják Jézus nevében meggyógyítani a fiút, de nem sikerül nekik. Pedig egészen bizonyos, hogy ők ugyanúgy csinálják, mint Jézus és még sem tudják a gonosz lelket kiűzni. Jézus neve hatalom és még sem segít. Hát akkor mi dönti el, hogy hol segít és hol nem segít Jézus nevének segítségül hívása?

Legegyszerűbben talán így lehetne felelni rá: Az Ördög azoktól nem fél, akik Jézus nevét emlegetik, csak Jézustól és azoktól, akikből maga Jézus beszél. Vannak emberek, akik csak emlegetik Jézus nevét és saját dicsőségvágyból veszik ajkukra a nevét, de Jézus nem beszél öbelőlük. Nincsenek abban a szent, elszakíthatatlan összeköttetésben Jézussal, hogy belőlük maga Jézus szólhatna. Az Ördög pedig ezt nagyon jól felismeri. Tudja, hogy Jézus jelen van-e ott, ahol a nevét mondják, vagy csak emlegetik.

Vajon hatalom-e Jézus neve én előttem? Mikor Pál egyszer Jézus hatalmáról elmélkedett Filippi 2,9-11-ben, egész himnusz írt az Úr Jézus nevének hatalmáról: „*Annak okáért az Isten is felmagasztalá őt, és ajándékozza neki oly nevet, amely minden név fölött való, hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.*” Így látja Pál Jézus nevének dicsőségét. Úgy látja, hogy eljön az idő, mikor Jézus nevére minden térd meg fog hajolni. Most nem hajol meg mindenki, vannak, akik nem imádság, hanem káromkodás közben mondják a nevét, de eljön majd egy idő, amikor hatalom és dicsőség övezi körül és akkor majd minden térd meghajol előtte. Meghajolnak előtte nemcsak azok, akik dicsérik üdvösségszerző vééréért, hanem azok is, akik nélküle akartak élni és gyűlölték Őt. Akkor majd mindenki meglátja, hogy ezen a világon minden Jézus néven fordul meg. De ne felejtsd el, hogy akik akkor borulnak le először Jézus nevére, mikor eljön hatalommal, azok elkéstek a Jézus előtt való leborulással. Jézus nevére itt és most kell térdet hajtani. Ezért sorsdöntő a számunkra, hogy Jézus neve hatalom-e **most** előttem? Számomra eldönti az üdvösség kérdését az, hogy hatalom-e előttem Jézus neve, életem Ura-e? Mikor így nézünk szembe e kérdéssel, szomorúan kell azt mondanunk, hogy az ördögök azért nem engednek nekünk a Te neved által, mert mi nem engedünk a Te nevednek, mi nem hódolunk meg Előtted. Ha a mi életünkben nagyobb hatalom volna az Ő neve, nagyobb hatalom volna az ördögökkel szemben is, meg az élő Isten előtt is. Oh, bárcsak hatalom lenne Jézus neve a mi életünkben is.

Ámen.

Úrvacsorai beszéd:

Az én nevem

A tanítványok tudják, hogy Jézus nevében űznek ördögöket, de ebből a hitből is kiveszi vámját az ördög. Mikor beszámolnak Jézusnak az útjukról, mit is mondanak? „*Uram, még az ördögök is engednek **nékünk** a te neved által!*” Nem azt mondják, hogy az ördögök is engednek a Te nevednek, hanem hogy nekünk engednek az ördögök a te neved által. Jézus ezt jól látta, azért akarja helyreigazítani a tanítványokat, mondván: „*...ne örüljete, hogy a lelkek néktek engednek; hanem inkább azon örüljete, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.*” Nemcsak a Jézus nevééről beszél tehát az Ige, hanem az én nevemről is.

Ha megkérdezlek téged, hogy mi a te neved, lehet, hogy azt feleled: Nagy János vagy Kis Erzsébet. Nem ez a te neved Isten előtt. Isten előtt egészen más a te neved neked is és nekem is.

A régi Osztrák-Magyar Monarchiában az uralkodók temetése alkalmával egy mély lelki hatást gyakoroló szertartás volt előírva. A meghalt királyokat és császárokat a kapucinusok templomában lévő kriptába temették. Mikor végig vonult Bécs utcáin nagy pompával a hatalmas gyászmenet, elől ment a szertartásmester egy hatalmas bottal, utána jöttek a koszorúkat vivő kocsik, majd az uralkodó kitüntetéseit vitték, a halottas kocsi után ment a gyászoló család, azután az állam, a kormány képviselői, a katonaság és a végeláthatatlan tömeg. Peregetek a dobok, fújták a gyászindulókat, így vonult be méltóságteljesen a menet a kapucinusok templomának ajtaja elé, amely be volt zárva. Ott a szertartásmester háromszor megzörgette az ajtót a hatalmas bottal, mire belülről egy hang szólalt meg: Ki az? – és erre elmondta a szertartásmester: Habsburg I. Ferenc József, Ausztria császára, Magyarország királya stb. Ekkor belülről újra megszólalt a hang: Nem ismerem azt az embert. Akkor újra megzörgette a szertartásmester az ajtót, mire a hang újból megszólalt: Ki az? Erre már a szertartásmester csak az uralkodó nevét mondta: Habsburg I. Ferenc József. Nem ismerem azt az embert – volt a válasz. Akkor harmadszor zörgette meg a szertartásmester az ajtót, s mikor belülről harmadszor is elhangzott a kérdés: Ki az? – a válasz ez volt: Egy szegény bűnös ember. És erre megnyílt az ajtó s a szegény bűnös ember bemehetett a többi szegény bűnös ember közé.

Mikor a halál utoléri az embert, akkor letépi róla minden méltóságát. Nincs korona, nincs jogar, nem táncol alatta fehér paripa, nem állnak körülötte remegve, hajlongva udvaroncok, nincsen többé hatalom, rendelkezési lehetőség, nem marad semmi más, csak egy bűnös ember. Ez a te neved is, meg az enyém is, meg I. Ferenc Józsefé is Isten előtt: szegény bűnös ember.

Mikor Luther Márton az én nevemről, meg a te nevedről és az ő nevééről ír a Kis Káté-ban, az Apostoli hitvallás II. hitágazatában, ezt írja: „*Én elveszett és elkárhozott ember.*” Ez még több, mint amit I. Ferenc Józsefről mondott a szertartásmester. Luther még mélyebben nézi a kérdést: én elveszett és elkárhozott ember vagyok. Ez a nevem Isten előtt. Talán tiltakozol ellene és azt mondod, hogy nem igaz. Érveket hozol fel amellest, hogy soha még nem volt bajod emberekkel, nem volt ügyed bírósággal, ellenben mindenütt, mindenkivel jót tettél, ahol csak lehetett. Csak azt felejtet el, hogy van valaki, aki nálad sokkal pontosabban tudja minden bűnödöt: nemcsak az örök vádló, a Sátán, hanem Isten angyalai is. A Biblia beszél könyvekről, amelyeket Isten angyalai vezetnek. A mai Igében is Jézus azt mondja: „*...inkább azon örüljete, hogy a ti neveitek fel vannak írva*”. Tehát itt is könyvről beszél, Dániel könyve és a Jelenések könyve is: az élet és a halál könyvéről. Az egyikbe azok vannak felírva, akik az üdvösségbe

jutnak, a másikba azok, akik elkárhoznak. Mindenki, aki erre a világra születik, be van írva a halottak könyvébe. Mert mindenki, aki születik, a bűnre és kárhozatra születik és csak mikor másodszor születik, amikor a Lélektől újonnan születik, így is mondhatnám – mikor megtér, felébred, hitre jut, akkor kerül át az élet könyvébe. Nem könnyű átkerülni a halál könyvéből az élet könyvébe. Azért nem könnyű, mert a nevem után be van írva minden adósságom: minden bűnös gondolatom és érzésem, minden cselekedetem és szavam, ami nem állhat meg Isten előtt. Ez az indoklása annak, hogy miért van a nevem a halál könyvében. De nem azért nehéz átkerülni az élet könyvébe, hanem azért, mert annak ára van. Nem tiltakozhatom ellene, ha nevem benn marad a halál könyvében. Amikor Isten vádol, akkor az ember nem tiltakozhat. Isten igazsága, még ha kárhozatra ítél is, olyan világos, hogy ember ez ellen nem tiltakozhatik. Róma 3,19 szerint, mikor Isten vádol, akkor minden száj bedugatik. Az ember csak hallgatni tud akkor. Emlékezzetek a királyi menyegzőről szóló példázatra, ahol az egyik ember nem akarta felvenni a király fehér ruháját, hanem a sajátjában ült be a vendégek közé s mikor a király bement köztük, persze azonnal megakadt a szeme azon az egy emberen, mert nem volt rajta fehér ruha. Megkérdezi tőle: „*Barátom, mi módon jöttél ide, holott nincsen menyegzői ruhád? Az pedig hallgata.*” (Mt 22,12). Nem tud egy árva szót sem szólani. Pár perccel előbb a szolgálknak hangosan bizonyította a maga igazát, hogy az ő ruhája tisztességes ruha, neki nincs szüksége más öltözékre és a szolgák ellenére betolakodott az üdvösségbe. De most, amikor nem a szolgák kérik számon, hanem maga a király, akkor nem tud szólani semmit s mikor a király kidobhatja a szolgálival, nem mer leborulni a király előtt kegyelemért könyörögve. Nincs egyetlen könyörgő szava sem, engedi, hogy megköttözzék és kidobják. Mert tudja, hogy ez a neve: Elveszett és elkárhozott ember.

Azt mondtam, hogy nehezen lehet átjutni a halál könyvéből az élet könyvébe. Szoros kapun kell keresztül menni annak, aki az élet könyvébe akar kerülni. Ez az út Jézus vérében való megtisztálkodás, mert Jézus a vérével írja be a megváltást nyert bűnösök nevét az élet könyvébe. Hogyne lenne tehát csodálatos nagy öröm az, hogy én a menyország polgárává leszek, hogy nevem bekerül az élet könyvébe!

De valamit nem szabad elfelejtenünk. Az élet könyvébe nemcsak bekerülni lehet, az élet könyvéből ki is törölhetik a nevem. E világra való születésemkor bekerül nevem a halál könyvébe, mikor hitre jutok és újonnan születek a Lélek által, akkor onnét kitörlik a nevem, de oda vissza kerülhet a nevem a hitetlenségem és bűnöm következtében. A keresztyén ember állandóan ebben a feszültségben éli az életét. Ha Jézusra néz, azt mondja: Hálát adok néked Uram, hogy belekerült a nevem az élet könyvébe – ez az üdvbizonyosság –, de valahányszor magamra tekintek, a hitem gyümölcstelenségére, szeretetlen, önző életemre, akkor nem tudok mást mondani, csak ezt: Isten légy irgalmas hozzám, ne töröld ki nevem az élet könyvéből. Pál apostol nem hiába írja, hogy „*félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti üdvösségeteket*” (Fil 2,12). Örüljétek, hogy nevetek fel van írva a mennyben és reszkessetek, hogy nevetek ki ne töröltessék az élet könyvéből. Ezt a feszültséget akarja bennetek erősíteni ezen a napon az Ige. Ezért volt az egész nap minden igehirdetése és ezért fejeződik be ez a nap úrvacsorával: Bízzál, megbocsátattak bűneid, kitöröltem neved a halál könyvéből és beírtam véremmel neved az élet könyvébe.

Adjunk hálát az Úrnak, hogy Ő ezt akarta velünk cselekedni és engedjük, hogy hadd cselekedje ezt velünk.

Ámen.